

פרשת וילך

ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל... (לא, יט)

את התורה צריכים ללמוד. אומר הגאון מוילנא: כתוב (קהלת ג'): שלמה המלך מפרט את כל ה"עתיים", כולם כתובים עם למ"ד כמו "עת ללדת ועת למות" חוץ מאשר מקומות בודדים:

"עת ספוד ועת רקוד" (שם פס, ד') האות למ"ד מסמלת את התורה, לימוד. בתורה חייבים ללמוד כל הזמן, אבל "כיצד מרקדין לפני הכלה" (כתובות טז, :) מבטלים תורה כדי לשמח חתן וכלה. האבל גם הוא פטור. לכן "עת ספוד ועת רקוד" כתובים ללא למ"ד.

"ועת כנוס אבנים" (שם פס, ה') כנוס אבנים" הכוונה שאוסף אבנים טובות. אבל כתוב ברש י': לא נמצאת התורה לא בסחרנים ולא בתגרנים" ולכן כתוב ללא למ. ד. "עת מלחמה ועת שלום" (שם פס, ה') "עת מלחמה" - כתוב כי המלאך בא אל יהושע ואמר לו: למה לא למדתם תורה בלילה, אבל על הזמן שנלחמו, על זה לא היתה למלאך שאלה. סימן שבעת מלחמה פטורים מן הלימוד.

"ועת שלום" - התקינו שיהא אדם שואל את חברו בשם, שנאמר שבועז אמר לקוצרים ד', "עמכם" (רות ב',) ד' ואומר "עת לעשות לד' הפרו תורתך" (תהילים קיט קכ, ו') לכן "ועת שלום" ללא למ"ד כי "הפרו תורתך" בזה.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א